

Написано от Христо Христов
Сряда, 18 Юли 2018 10:14

Светият синод за поред път отказа да се съобрази със законовите изисквания за проверка на ръководните кадри в епархиите и църковните настоятелства за принадлежност към тоталитарните комунистически служби.

Това стана ясно от кореспонденция между Комисията по досиетата и Светия синод, публикувана на сайта на независимия държавен орган.

По закон Светият синод следва да представи на Комисията данните на лицата, заемащи ръководни постове в църковните настоятелства и в епархиите, за да бъде извършена проверка за тяхната принадлежност към Държавна сигурност или разузнавателните служби на БНА.

С витиевати мотиви Светият синод обаче отклонява настоятелните покани на Комисията да изпълни закона. В последния си отговор от месец юни 2018 г. ръководството на Българската православна църква заявява, че дори не разполага с данните на въпросните лица.

Това обаче не е съвсем вярно, тъй като Врачанската митрополия през 2012 г.

предостави такива данни на Комисията и единствено тя се съобрази и изпълни закона.

Светият синод предлага на Комисията да се обърне към църковните настоятелства, които са самостоятелни юридически лица.

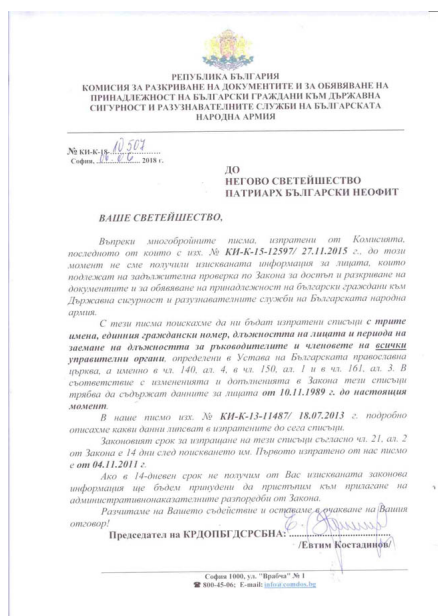
Написано от Христо Христов
Сряда, 18 Юли 2018 10:14

За разлика от БПЦ всички останали изповедания са изпълнили закона и са предоставили на Комисията необходимите данни.

Законът предвижда налагане на солидна глоба при неизпълнение на закона за досиетата.

През 2012 г. Комисията разкри сътрудниците на комунистическите тоталитарни служби в Светия синод. От 14 митрополити 11 се оказаха агенти. Сред тях е и настоящият патриарх Неофит.

Сайтът **desebg.com** публикува по-долу кореспонденцията между Комисията по досиетата и Светия Синод.

Написано от Христо Христов
Сряда, 18 Юли 2018 10:14

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
СВ. СИНОД
 № 502
 22 юли 2018 г.
 София
 Тел: 987 56 11

КРДОПЕГДСРБСН
 Вх. № 4933
 Дата: 25.06.2018

ДО
 Г-Н **ЕФТИМ КОСТАДИНОВ**,
 ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЦЪРКОВНО-ПРАВОСЛАВНАТА
 КОМИСИЯ
 СОФИЯ

Но Ваш изх. № км-к-18-10307
 от 06.06.2018 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н КОСТАДИНОВ,

Във връзка с Ваше писмо, вх. № 313/07.06.2018 г., се налага да проясним някои принципи положения, като се надяваме почитаемата Комисия да ги вземе предвид.

1. Втрешните взаимоотношения между членовете на Едната, Света, Вселенска и Апостолска Православна Църква и особено между нейните членове - клирици и миряните членове - миряни не са от административно-правен, а от морален характер. Тези връзки са изградени и съществуват на базата на споделяната обща вяра, прозрителността от нея ценностна система и на основата на взаимното доверие.
2. Съгласно каноните на Църквата т.нар. „управителна власт“ (която не е управителна в светския смисъл на понятието, а е управителна в духовните си измерения) е поверена на архиепископите (архиепископи и епископи). Епархийските свещеници разполагат с известна, силно ограничена „управителна власт“, съвзидана се почти изцяло до поставянето на върха по духовни въпроси въз основа на Евангелието и извършването на определени тайнства, които имат обяснение нито с методите на светската наука, а още по-малко се подчиняват на действието на светските закони. Миряните в църквата, включени като членове на църковни настоятелства, имат изключително и само съвещателни функции. Според църковните канони членовете на църковни настоятелства - миряни не могат да вземат решения, свързани с управлението на конкретната църква, нито самостоятелно, без епархийския свещеник, нито с мнозинство на гласовете, без епархийския свещеник. Тоещ, ако направим аналогия между църковното и светското законодателство ще видим, че членовете на църковните настоятелства - миряни имат съвещателно участие в ръководството на юридическото

лице - църква, и не са участници в ръководен орган в тесния светски юридически смисъл.

3. Подавяващата част от „решенията“, които едно църковно настоятелство може да взема, съгласно Устава на БПЦ-БП, имат препоръчителен характер и подлежат на утвърждаване от съответния Епархийски съвет и Епархийския митрополит. Което още веднъж има да изрази и подчертае факта, че управителния правомощия в Църквата има само и единствено Епархийският митрополит.

4. По-горе отношението вътре в Църквата се основава на единство в богослужебния живот и доверие, то нито митрополитите, епископите, а още по-малко Светият Синод на БПЦ-БП, събират и поддържат картотеки на личните данни на църковните настоятели, а още по-малко техните ЕГН-та. Това означава, че Вашето желание да Ви представим списък с лични имена, придружени с ЕГН-та, като просто ги извадим от някаква база данни, която изглежда прекопирани, че съществуват, не може да бъде изпълнено, защото такива бази данни не съществуват.

5. Отделен е въпросът доколко Църквата може да изгражда такива лични данни в светлината на последните европейски регламенти за защита на личните данни.

6. Съвсем невязможно е да бъде изпълнено изискването личните данни на църковните настоятели да бъдат предоставени от 1989 година до сега, защото тези сведения едва ли се палят и в самите епархийски църкви.

7. За да бъде изпълнено Вашето искане, съществуват два подхода. Единият е Българската православна църква тепърва да започне да изгражда централизиран, единен регистър на църковните настоятелства в цялата страна, съдържащ личните данни на църковните настоятели. За да се случи това е необходимо време и ресурси, с каквито Българската православна църква в момента не разполага. Дори и да допуснем, че такъв регистър би могъл да бъде технически изграден, пак би останал открит въпросът такава информация по принцип може ли да бъде предоставяна, въпросът трябва преди това да бъде подложен на широка вътрешно-църковна, включително и международна консултация, доколкото е засягат въпросът за интерпретацията и дефиницията на термина „църковно настоятелство“, релевантен за всички Поместни православни църкви.

8. Вторият подход е почитаемата Комисия да се обърне директно към епархийските църкви, които са самостоятелни юридически лица, и да изиска директно представяне на личните данни на членовете на съответното църковно настоятелство. Епархийските митрополити била препоръчили на епархийските свещеници - председатели на засягатите църковни настоятелства, да увещават братски църковните настоятели доброволно да откликнат на запитването на Комисията. Но нито Епархийските митрополити, нито епархийските свещеници - председатели имат властта да „наложат императивно“ изпълнението на това искане.

9. Ако смятате, че Светият Синод на Българската православна църква трябва да бъде административно, по реда на светските закони, наказан, за това, че не може да изпълни изискване на светски закон,

който не държи сметка за особения, духовен и морален, характер на взаимоотношенията в Църквата - волонти е!

10. С настоящето ние доказваме, че от една страна не изразяваме да бъдат изпълнявани разпоредбите на светските закони, като от друга страна държим сметка за характера на управлението в Църквата. Бъже се искрено учудили, ако почитаемата Комисия отхвърля тази протегната ръка, а заглавява Църквата със санкции за нещо, което е обективно неизпълнимо.

С уважение,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД
 А. МАНЕВ

БЪЛГАРСКИ